

РЕШЕНИЕ

№ 7002

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8303** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт Д. Д.– пълномощник на директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), срещу решение № 3303 от 11.07.2023 г., постановено по НАХД № 20221110213921/2022 г. по описа на СРС, НО, 130 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № ВО 22032022 /5800 /Р8-448 /22.03.2022 г., издадено от директора на НТУ към А., с което на К. В. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Жалбоподателят намира за неправилен и незаконосъобразен изводът на съда за допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на конкретното наказателно постановление, а именно - липсата на правна норма, под която да бъде подведено нарушението в наказателното постановление. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът – К. В. Ц., счита касационната жалба за неоснователна. Моли съдът да

остави в сила постановеното решение на СРС.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София град, VI касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно.

С атакуваното решение № 3303 от 11.07.2023 г., постановено по НАХД № 20221110213921/2022 г., Софийският районен съд е отменил НП № ВО 22032022 /5800 /Р8-448 /22.03.2022 г. на директора на НТУ към А., с което на К. В. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

За да постанови решението, съдът посочил, че са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с неизпълнение на процесуалните предписания, установени в чл. 42, т.5 от ЗАНН - относно АУАН, както и по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, касаещи НП, както и чл.52, ал.4 от същия закон. Посочил е, че в съвкупността си същите опорочавали санкционния акт до степен на абсолютната му незаконосъобразност на процесуално основание и се явявали достатъчно основание за неговата отмяна, без да се разглежда по същество материалноправната му законосъобразност, тъй като тези процесуални нарушения били довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Както в АУАН, така и в обжалваното НП липсвала и не била посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Единствено посочената правна разпоредба била чл.179, ал.3а от ЗДвП, която била санкционна, по своя характер и предвиждала наказание, но не съдържала диспозиция, в смисъл на правило за поведение - задължение за субектите, установено в закона.

Според районния съд , за да се счита изпълнено изискването на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, в наказателното постановление следвало да се съдържа както санкционната разпоредба, въз основа на която се ангажирала отговорността и се налагало административно наказание, така и нарушената материалноправна разпоредба. Това формално нарушение на изискването на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН било от категорията на съществените, и опорочавало административнонаказващия акт, същото представлявало абсолютно основание за неговата отмяна, като незаконосъобразен.

Правилен е извода на съда за допуснато съществено процесуално нарушение в съдържанието на АУАН и НП досежно реквизита по чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, доколкото не е посочена словесно или дори само цифрово приложимата и единствено относима, като нарушена материалноправна норма от ЗДвП, а именно тази на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление не е посочено конкретното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят, доколкото в посочената правна норма - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП - не са посочени задълженията на водача. Относимото нарушено правило за поведение се съдържа в нормата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. Неоснователно е

възражението на касатора, че нормата на чл. 179, ал. 3а от ЗДВП съдържа едновременно нарушеното правило за поведение и санкцията.

Липсата на посочена относима към деянието правна квалификация представлява съществено нарушение на процедурата по административно наказване досежно императивно предвиденото съдържание на АУАН и НП, нарушава правото на защита на деца и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Като е стигнал до този извод, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника по касация се дължат разноски, каквито не са предявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3303 от 11.07.2023 г., постановено по НАХД № 20221110213921/2022 г. по описа на СРС, НО, 130 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.